

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 977 72 03 53 ULLDECONA	ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 977 57 32 15 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	Col·laboració	Mobles A R N A U Sant Lluç, 12 - Major, 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
Pastisseria millán Major, 115 - Tel. 977 72 02 82 ULLDECONA	 ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel./fax 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (tarragona) e-mail: jmselect@tinet.org	 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 ULLDECONA agilitat i gestió immobiliària
 Carnisseria Olga, s.l. AQUÍ BONA CARNI! c/ Major, n° 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carniceriaolga@eresmas.com	 Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 43550 ULLDECONA (Tarragona)	INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 43550 ULLDECONA	 AGF FÉNIX Mestre Hierro, 5 - Ulldecona - Tel. 977 72 00 48 AGENCIA SAUCH VILADOT - ASSEGUANCES
 BLOC PAPERERIA i REGALS Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA	R. GRAU® FERRERIA INDUSTRIAL I DOMÈSTICA Guifré, 13 - Tel. 977 720 687 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tel. 977 720 620 - Fax 977 721 115 43550 ULLDECONA (Tarragona)	 Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 - ULLDECONA

PARADETA DEL CCR A LA DIADA DE SANT JORDI

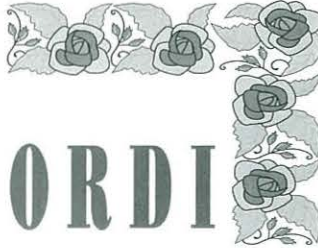

CENTRE CULTURAL RECREATIU

MARÇ - ABRIL 2004 Preu: 1 € NÚM. 131

DIADA DE SANT JORDI

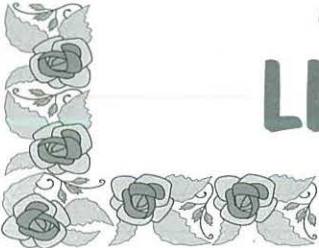
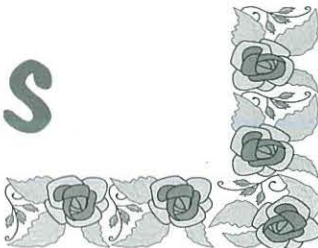
amb el Centre Cultural Recreatiu

Divendres, 23 d'abril de 2004

A la Plaça de l'Església

LLIBRES i ROSES

Í N D E X

	PÀG.
- Editorial	2
- Activitats del CCR	3
- Col·laboració	4-5
- Converses amb un mirall	6-7
- Novetats filatèliques	8-9
- Reflexió per als pares	10
- Gastronomia	} 11
- Racó poètic	

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

COORDINADOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal
Lluc Fernández Tomás
Enriqueta Sales Ferré
Jordi Reverté Vergés
Mª Cinta Caballer Meseguer
Carmen Àvila Tezier

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix: gráficas
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Editorial

Com tots els anys per aquest temps, el CCR ja porta un seguit d'activitats realitzades. Després de la festa de Sant Antoni, ens prenem uns dies de descans i a continuació, tornem al treball a bon ritme.

Aquesta primavera-estiu volem fer un munt de coses. De moment, ja podem dir-vos que enguany l'homenatjat en la Diada del Soci serà el Sr. José Miguel Vericat Ollé, soci n° 162. Això serà el dia 20 de juny i per a aquest acte intentarem portar un grup de teatre. Us esperem a tots, socis i no socis a la festa.

Conjuntament amb el Centre d'Estudis d'Ulldecona, pensem organitzar un viatge a Barcelona per visitar el **Fòrum Barcelona 2004**. Bastants socis ens han preguntat si pensem anar-hi i aquest és el nostre desig. Estem fent les gestions pertinents; quan ho tindrem clar us enviarem una circular amb tots els detalls perquè els qui vulgueu us pugueu inscriure.

També us podem avançar que el Comanador del Castell d'enguany serà el soci Josep Doménech Borràs, i durant les Festes Majors organitzarem totes les activitats que ja són tradicionals en el CCR.

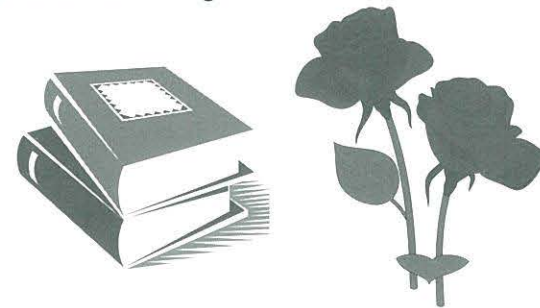
Tenim sol·licitats els cursets de teatre al carrer i pessebrisme que venim fent tots els anys, però enguany n'hem sol·licitat un de nou que esperem siga ben acceptat: es tracta d'un curset de fotografia i vídeo. Més endavant us informarem de tot.

Joan Josep Sans
President

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

DIA DE SANT JORDI

Un any més, el 23 d'abril hem commemorat la festa de Sant Jordi amb la tradicional parada de llibres i de roses a la Plaça de l'Església. Dóna goig veure tota la porxada de la plaça plena de parades de llibres i roses. Queda lluny aquella primera parada del CCR, esforçant-se perquè aquesta festa arrelés al nostre poble. Ara ja no hi ha perill que es perdi. Cinc parades de llibres i roses a més de les llibreries, botigues i floristeries recordaven a tot el poble la festa de Sant Jordi. A més a més el Sant ens va regalar un dia magnífic.

ASSEMBLEA GENERAL DE LA FEDERACIÓ DE GRUPS AMATEURS DE TEATRE DE CATALUNYA

Com tots els anys per aquestes dates, el dia 3 d'abril, sis representants del CCR vam desplaçar-nos a Barcelona per assistir a l'esmentada Assemblea, en la qual, es tracten els problemes propis de les activitats teatrals dels Grups federats.

En acabar, ens van oferir a tots els assistents un abundant i exquisit refrigeri per presenciar amb bon semblant, al Teatre Lliure, la magnífica representació de l'obra *El retablo de las maravillas*, cinco variaciones sobre un tema de Cervantes. Si dic que els intèrprets eren Els Joglars, penso que ja està tot dit. Només afe-

giré uns paràgrafs del fullet que acompanyava l'entrada i que a manera d'explicació de l'obra fa Albert Boadella, molt millor que la que jo podria fer.

"Els mecanismes que regeixen el comportament humà mostren una evolució tan extremadament lenta que, entre el conjunt d'obres que configuren la història del teatre, gairebé no es noten les seves diferències. Així ho demostra la validesa de tants drames construïts fa més de dos mil·lennis i mig, els quals segueixen figurant entre els mites de la humanitat.

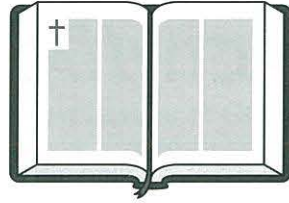
Sota aquest prisma, la distància que ens separa de Cervantes és ínfima, i així, les situacions presentades al seu entremès *El Retablo de las Maravillas*, segueixen encara avui produint-se i fins i tot multiplicant-se sota el poder dels mitjans de comunicació.

...Podem dedicar-nos a tota mena de disquisicions, que en aquesta ocasió, es van sintetitzar sobre la paradoxa clàssica de com els cretins poden vendre el no res a costa del temor dels seus semblants a passar per cretins. Malgrat això, la humanitat ha continuat evolucionant perquè sempre han aparegut en darrera instància nens denunciant la nuesa del rei...

Així, els retablos pul·lulen plàcidament promocionats per les més altes institucions i venuts pels media aprofitant que "cada día que amanece... el número de tontos crece".

LEYENDO OTRO LIBRO

En el archivo parroquial hay un manuscrito del año 1902, *Notas históricas de los Rectores de la parroquia de Ulldecona* de D. José Arasa Barberá Pbro. y que fue regalado al entonces Cura de esta Parroquia Mn. Joan Martorell para dicho archivo, por el matrimonio Bartolomé Motos y Remedios Zaragoza.

“Mn. José Arasa Barberá nació en Santa Bárbara el año 1874 y ordenado sacerdote el 1896. Fue Coadjutor de Fredes, Ecónomo de Bel, Coadjutor de La Cenia y Ulldecona. Del 17-VIII-1905 al 1936 Coadjutor de su pueblo natal. El 28-VIII-1936 fue detenido violentamente por los milicianos y llevado al Ayuntamiento y desde allí, el mismo día, se lo llevaron en un automóvil en dirección a Vinaroz. Pasado el río Cenia, en la misma carretera, fue asesinado”. (*Sacerdotes Diocesanos fieles hasta el martirio*).

Los Ulldeconenses nunca agradeceremos suficientemente el esfuerzo y trabajo que hizo Mn. José Arasa para dejar escrita la vida de tantos sacerdotes que gastaron parte de ella en atender la vida religiosa de nuestros antepasados. Este manuscrito siempre nos recordará los años que estuvo de Coadjutor en nuestra parroquia.

Dicho manuscrito empieza con los primeros Rectores de los que se guarda algún documento escrito y termina el año 1910, con lo cual se demuestra que lo terminó de escribir en Santa Bárbara, de la que fue Coadjutor desde 1905.

Igualmente agradecer a los donantes el regalo tan interesante para conocer nuestra historia parroquial.

He añadido en la lista de los Párrocos, los datos de los Curas Regentes o Ecónomos, que rigieron la parroquia desde el cese de un Párroco hasta la toma de posesión del siguiente. Ordinariamente se nombraba Ecónomo o Regente a algún Vicario Coadjutor de la misma parroquia.

De algunos Rectores no se sabe el día de la toma de posesión pero sí el mes y el año.

La mayoría de los Párrocos murieron siéndolo de esta parroquia (entonces no existía la jubilación) y algunos fueron enterrados en el mismo templo parroquial. Hubo algunos, muy pocos, que después de ser Párrocos de esta parroquia lo fueron de otra.

El último Párroco que ha tenido nuestra parroquia fue Mn. Ramón Trinchán (10-IV-1910 - + 27-II-1924).

RECTORES DE ULLDECONA

- D. Raimundo Erbolí (1351)
- D. Andrés Pesonada (1459)
- D. Pedro Ferrer (finales de 1566)
- Dr. D. Damián Canalda (24-III-1567 - +1577?) de Ulldecona
- Dr. D. José Montornés (1581 – 1594)
- D. Juan Bta. Roca (1596 – 1604)
- Dr. D. Pedro Gilabert (1604 – 1605) Cura Ecónomo
- Dr. D. Megín Satorres (1605 – -X-1615)
- Dr. D. Ramón Zapata (1615 - 1640) de San Mateo
- Dr. D. Gaspar Morera (1641-1642) de Ulldecona
- Dr. D. Juan Bta. Albesa (-IV-1642 - VIII-1643) de Ulldecona. Cura Ecónomo
- Dr. D. Miguel Albar (finales de 1643- +26-X-1679)
- D. Jaime Gavaldá (26-X-1679 – 26-II-1680) de Ulldecona. Cura Ecónomo
- Dr. D. Francisco Montrós (26-II-1680 – antes de IX-1680) de Ulldecona. Cura Ecónomo
- Dr. D. Ramón Suñer (antes de IX- 1680 - + 12-I-1702)
- Dr. D. Eustaquio Ferrer (12-I-1702- -V-1702) de Ulldecona. Cura Ecónomo
- D. Miguel de Miquel (V-1702 - primeros de 1719)

- Dr. D. Agustín Ferrer Figuera (-III-1719 - + 18-IV-1752) de Ulldecona
- Dr. D. Juan Alabart (-VI-1752 - + 28-X-1768)
- Dr. D. José Esteller (1765 - -II-1769) Cura Regente y Ecónomo
- D. Antonio Figueres Vidal (- II-1769 - + 17-VI-1782)
- Dr. D. Ramón Gil (17-VI-1782 - + -X-1782) de Cálíg. Cura Ecónomo
- Dr. D. Luis Díaz Calbet (-X-1782 - + 13-IX-1802)
- D. Tomás Alaix (-VI-1802 - -VI-1803) Cura Ecónomo
- Dr. D. Pedro Chambó (-VI-1803 - + 4-VI-1814)
- Lic. D. Juan Ferré (4-VI-1814 - -III-1815) Cura Ecónomo
- D. Joaquín Balaguer (-III.1815 - + 16-XI-1820)
- Fray José Balaguer (24-XI-1820 - -IV-1822) de Castellón, Cura Ecónomo
- D. Pascual Puchalt (-IV-1822 - -XI-1822) de S. Jorge. Cura Ecónomo
- D. Peregrín Martí (-XI-1822 - -IX-1823) Cura Ecónomo
- D. José Chambó (-IX-1823 – 26-II-1824) Cura Ecónomo
- D. Francisco Folch Garsoa (26-II-1824 - + 9-XI-1834)
- D. Crisóstomo Sancho (9-XI-1834 – 16-I-1835) de Alcanar.
- Dr. D. Francisco Talarn Negre (-I-1835) de Tortosa. Cura Regente
- D. Manuel Reverté (-III-1838 - -XII-1838) de Alcanar. Cura Regente
- Fray Ramón Martorell (-XII-1838 - -VI-1839) Cura Regente
- D. Carlos Arnau (1-VII-1839 - -VI-1840) de Tortosa. Cura Regente
- Dr. D. Francisco Talarn Negre (-VI-1840 - + -I-1857) de Tortosa.
- D. Agustín Lluch Cervera (1857 – 28-I-1886) de Vinaroz
- D. Joaquín Esteller Borrás (28-I-1886 - -VIII-1886) de Vinaroz. Cura Ecónomo
- D. Joaquín Vte. Lacruz Antolí (-VIII-1886 - + 16-VIII-1901)
- D. José O'Callaghan Forcadell (17-VIII-1901 – 31-V-1903) de Ulldecona. Cura Regente
- D. Juan de Dios Rubio Blanco (31-V-1903 - + 7-V-1909) de Teruel
- D. José O'Callaghan Forcadell (7-V-1909 – 10-IV-1910) de Ulldecona. Cura Regente
- D. Ramón Trinchán Gellida (10-IV-1910 – 27-II-1924) de Benicarló
- D. Ramón Lajunta Llorach (19-III-1924 – 17-IX-1934) de Aldover. Cura Ecónomo
- D. Enrique Ferré Barberá (7-IX-1934 – 1-I-1935) de Masdenverge. Coadjutor Regente (1-I-1935 – 5-VII-1938) Cura Ecónomo
- Lic. D. Quintín Sendra Cucala (5-VII-1938 - + 9-X-1947) de Vinaroz. Cura Ecónomo
- D. Lorenzo Oms Albiol (2-XII-1947 – 24-IX-1989) de Peñíscola. Cura Ecónomo
- D. Juan Martorell Vilarrubla (24-IX-1989 – 25-IX-1999) de Tortosa. Cura Ecónomo
- D. Ramón Labernié Castell (25-IX-1999 -) de Benicarló. Cura Ecónomo

Detrás de estos nombres y fechas, hemos de saber ver que se esconde la vida de unos sacerdotes que la consagraron totalmente y fielmente a Dios y a sus feligreses, sin horarios y las veinticuatro horas del día en la administración de sacramentos, catequesis, dirección de las asociaciones religiosas, las visitas a los enfermos, las horas del despacho parroquial, los consejos, los ejemplos, los disgustos, las grandes alegrías que encontraron en el servicio a sus feligreses y un largo etc. Todos ellos hicieron cuanto supieron y pudieron según sus cualidades, carismas y circunstancias en que les tocó vivir.

Ulldecona, 24 de octubre de 2003

Juan José Millán, Pbro.

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

CONVERSES AMB UN MIRALL

El vaig trobar un mes de gener a la vora d'un turó, prop d'un poblet que, ara no he de nomenar per por que algun dels seus habitants vingui a demanar-lo. Estava una mica soterrat i el seu marc era poca cosa. Ni me n'hauria adonat de la seva existència si no hagués estat una crua brillantor que m'hagués ferit els ulls i, quan ja anava a llençar-li una pedra i esmicolar-lo, una veueta va demanar pietat. No sóc una persona massa donada a la misericòrdia però aquell dia, no sé ben bé el perquè, vaig fer l'ull gros i m'ho vaig empassar. Vaig agafar-lo, amb compte, com s'agafa un minyó de poques hores, vaig començar a gratar la terra per tal de treure'l d'aquella minsa presó que el deturava i me'l vaig emportar a casa. Les golfes i la cambra dels mals endreços havia de ser la nova residència i, un cop allí, me'n vaig oblidar.

Van passar els dies, les setmanes i els mesos i una nit d'estiu, d'aquelles en les que no saps on posar-te ni que fer, tombant per la casa, no sé com vaig anar a cercar, a la dita cambra, unes fotografies de la meua infància i quina va ser la meua sorpresa, en obrir la porta, quan des del fons de la sala, en el lloc on havia deixat aquell mirall, vaig sentir uns xisclets i uns laments. El primer que vaig suposar és que el vi del sopar era massa fresc i m'havia sentat malament i que, d'ara en endavant, l'hauria de treure del pou mitja hora abans de cada menjada. Quan ja anava a tancar la porta, dessistint de la meua empresa, vaig tornar a sentir aquells xisclets i ja no me'n vaig poder estar. Vaig cercar la llanterna i la vaig encendre, tot i endinsant-me cambra avant. Era clar que no era un somni, que algú es lamentava i, tant bon punt vaig anar a parar al davant del mirall, quelcom va passar: M'havia tornat boig! Però no una bogeria de les normals, d'aquelles que un agafa perquè creu que ningú l'estima o no pot sortir-se'n d'un problema que semblava fàcil, sinó foll d'una estupidesa que consistia en creure que un mirall, un simple mirall hagués adquirit el do de la paraula. Era a punt d'apagar la llanterna i tocar el dos quan va parlar:

Estic molt trist -va començar dient- i ningú té cura de mi ni m'escolta quan ploro; heu de saber que jo, abans, era un personatge important i, cap a mi, s'adreçaven des de princeses

a bruixes tot i comentant-me els seus problemes, els seus afanys i ara, des que la meua darrera mestressa es va morir, ningú no m'ha dit res més i he estat malalt moltes vegades: he hagut de resistir les pluges, els vents, els freds i alguna calamarsada!

Va tornar a xisclar i a plorar. Ho feia amb més ganes perquè notava que algú estava per ell i això l'animava, el feia sentir altre cop important i sabia que s'ho jugava tot a una. Si li feia cas i em prenia el cor, en sentir-lo gemegar, era possible que el netegés, li repintés el marc i el posés en una cambra on pogués veure qui entrava, qui sortia i quines coses passaven en el seu entorn. Li va anar bé. No solament el vaig netejar i pintar sinó que vaig encomanar un marc nou perquè, el que portava, se li queia a trossos. No ve al cas les monedes que vaig disposar per canviar-lo però, possiblement, hauria pogut anar a berenar, a la fonda de la plaça, almenys dues vegades.

Els primers dies de viure a la nova cambra el notava com esmaperdut, gairebé no deia més que bon dia, bona nit i adéu-siau. Així va estar un parell de setmanes, pel cap baix, i, quan ja semblava que la seva estança seria muda i ensopida, un bon matí es va posar a xerrar.

- He estat observant-ho tot -va dir- i he de dir que em trobo prou satisfet! Tens bones amistats i la teua manera de portar la vida m'ha agradat força, no ets dels que fan dos papers al davant i quatre al darrere i encara que, la teua manera de pensar, no és la més adequada és prou suportable. El vestit que m'has posat, parlant d'una altra cosa, ara em fa una mica el pes; els primers dies el trobava horrible, després suportable i en veure quins són els teus guanys i les teves despeses fins i tot diria que és d'agrair!

No el vaig llençar per la finestra per por que algun dels meus "estimats" veïns em portés davant el jutge, però ganes, el que s'anomena ganes, no m'en van faltar. Reflexió, reflexió i tolerància. Com un mirall ximplet podia posar-me en aquestes i jo, fill del meu pare, fer-li cas. No el netejaria més i prou!

El mirall va notar de seguida els efectes de les seves paraules i, d'una manera o d'una altra, volia disculpar-se, però vaig anar fent el murri fins a les voltes de Nadal. Acabada la missa del gall i davant de les paraules del

mossèn, que demanava pau i estimació per tothom, fora qui fos, vingués d'on vingués, vaig haver de claudicar. Quan ja, un cop dintre la sala, vaig encendre la llanterna i, el vaig veure, no me'n vaig estar i li vaig dir: Bon Nadal!

- Perdona -va respondre- no hagués cregut que donar-te la meua opinió t'hagués molestat tant. Si tu vols, d'ara en endavant, ens tractarem com a cavallers i mantindrem les nostres intimitats al bagul dels porucs. Tot serà dolç i mai més et diré el que no vols sentir!

- Tampoc és això -vaig respondre- però crec que no ha estat un signe de primeres bones intencions anar de ple a la confiança i al desencant; les coses han de madurar, les arestes s'han de suavitzar i la cruïlla de les coses s'ha de tornar una mica menys nua. Si d'aquí un temps, tu fas el teu paper i, jo, el meu, és possible que poguéssim deslliurar-nos dels entrebancs i anar més per feina però, ara per ara, hem de començar una mena de festeig fins arribar a una veritable convivència.

Els dies van anar passant i, per Reis, li vaig donar un nou emplaçament per poder veure millor un retall del carrer i un polsim de cel. Es despertava més content i, a poc a poc, anava coneixent els veïns del carrer, els vilatans del poble i algun viatger. Ara, que no em sent, us diré que era un mirall força llest i, amb un parell de vegades, en tenia prou.

No us cal amoïnar pels diners que us deu "aquell" -deia- perquè porta espartenyas noves i li ha comprat un collar nou a la mula, si no us volgués pagar no aniria pel carrer tot pregonant sa fortuna!

I no passaven dos dies i "aquell" pagava. Tanta bona intuïció va motivar que me'n refiés cada dia més i, les tardes d'hivern, havent dinat, eren tardes dedicades al xerroteig i a la discussió. Les paraules no arribaven al carrer i a l'oïda dels veïns, eren xerrades íntimes on cadascú deia la seva i després, quasi sempre, posava en pràctica els seus consells. Recordo, especialment, un cop que vam començar parlant de principis i no sé si vam arribar a cap final. La cosa va anar així:

- Fa temps que sóc a casa teua -va començar dient- i encara no sé el que més t'obliga: si la honradesa, els diners, l'amor o l'enveja; perquè t'he ajudat sempre i no he notat encara el que més t'importa!

- La veritat és que quan parlo no sé ben bé el que vols, ni d'on vens ni perquè ho fas i és aquest el motiu pel qual els meus gojos semblen potser més difuminats. Si tu fossis una persona sabria com obsequiar-te, com tractar-te i com entendre't però ara em resulta prou difícil i poca cosa més faré per agrair els teus bons consells que netejar i mantenir-te fora de qualsevol perill!

- Comprenc el que dius i ho accepto, però no em satisfà; t'he ensenyat moltes coses i no t'he demanat, fins ara, res. Però s'acosta l'hora en la que les coses han de canviar. Quan em mires, em sento més ple, però això no és prou; has d'arribar a cloure els ulls i creure'm: De totes totes! Així iniciarem un llarg camí i tot anirà millor. Et portaré a la riquesa i a la saviesa i ningú, absolutament ningú arribarà a fer-te ombra!

- La teua voluntat i la teua certesa, de tant en tant, m'esborrona. No estic acostumat a guanyar totes les lluites i crec que l'eterna victòria no porta a cap banda. L'home es fa basant-se en les errades i, si no em deixes equivocar, no puc aprendre. Cada cop em sento més empetit per la teua presència i això no m'agrada gens. Crec que hauríem d'allunyar-nos una temporada i analitzar cadascun, per la seva banda, el paper que ha de seguir fent!

- No ho facis això, no podré suportar la fredor de la solitud i, què faré si no tinc a qui aconsellar ni a qui dirigir?

Van ser les seves darreres paraules abans que l'amagués, altra vegada, a la cambra dels mal endreços a sota d'una gran pila de sacs i dintre d'un bagul grandíssim amb set panys per a què ningú més pogués sentir els seus xisclets i les seves queixes.

J.J.R.

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
TALONARIS ALBARANS, FACTURES
TAPES D'ANELLES,
I TOT TIPUS D'IMPRESOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS

 **gràfiques
montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

Mesos gener/març

LA MUJER Y LA LECTURA

Fecha de emisión: 23 de enero de 2004.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Tamaño de las hojas bloque: 105 x 78 mm.
 Valores: 0,27; 0,52 y 0,77 €.
 Tirada: 600 mil de cada motivo.

El 23 de gener es van emetre dos fulls bloc de segells de Correus amb la denominació *La mujer y la lectura*. Cada full bloc conté 3 segells amb fragments d'obres de l'artista Fabio Hurtado, amb una vinyeta, sens valor postal, que reproduceix un paràgraf de *El Quijote*, de Miguel de Cervantes.

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA CONTRA EL CÁNCER

Fecha de emisión: 2 de febrero de 2004.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor: 0,27 €.
 Tirada: 1 millón.

L'Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC) declarada d'utilitat pública, es va crear en 1953 com una entitat social privada, sense ànim de lucre. El seu principal objectiu és la lluita contra el càncer en totes les modalitats conegudes. El segell inclou el logotip de l'associació i el lema "*Contra el càncer, todos juntos*".

ÁRBOLES 2004

Fecha de emisión: 6 de febrero de 2004.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor: 0,52 €.
 Tirada: 1 millón.

El dia 6 de febrer s'inicia la sèrie de segells denominada *Arbres monumentals* en la que es recolliran els exemplars únics, identificats i catalogats per les distintes institucions com monumentals. El segell reproduceix la imatge de l'alzina "La Terrona" que es troba al terme municipal de Zarza de Montánchez (Càceres). Declarada arbre monumental per la Junta d'Extremadura, és una de les alzines de més grans dimensions i edat de la península ibèrica. Amb una alçada de 16,40 metres i un perímetre a la base de 9,42 metres es calcula la seva edat entre 800 i 1000 anys.

CORRESPONDENCIA EPISTOLAR ESCOLAR

Fecha de emisión: 10 de febrero de 2004.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor: 0,27; 0,27; 0,27 y 0,27 €.
 Tirada: 1 millón.

El dia 10 de febrer s'ha emès la sèrie de segells denominada *Correspondència Epistolar Escolar - Còmics Juvenils*. La sèrie està formada per un mini-plec amb 4 segells de correus a la part central que corresponen a *Trazo de Tiza*, el còmic espanyol més premiat els darrers últims anys, de l'artista corunyes Miguelanxo Prado, segells rodejats per 12 vinyetes sens valor postal que fan referència als dotze mesos de l'any.

CAMPEONATO DEL MUNDO DE REMO

Fecha de emisión: 9 de febrero de 2004.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor: 0,77 €.
 Tirada: 1 millón.

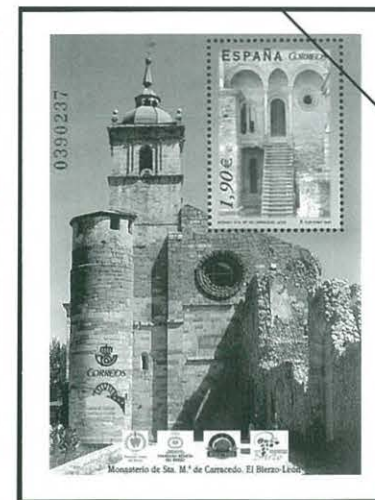

Banyoles, capital de la comarca del Pla de l'Estany, acollirà aquest any el Campionat del Món de Rem que tindrà lloc entre els dies 27 de juliol i l'1 d'agost al llac de Banyoles. Aquest llac, únic a Catalunya, té un quilòmetre quadrat de superfície i 8 quilòmetres de perímetre. És un espai natural protegit i d'alt valor ecològic. Amb motiu d'aquest esdeveniment s'ha emès aquest segell commemoratiu.

MONASTERIO DE SANTA MARÍA DE CARRACEDO

Fecha de emisión: 8 de marzo de 2004.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Tamaño de la hoja bloque: 78 x 105 mm.
 Valor: 1,90 €. Tirada: 600 mil.

El vuit de març s'ha posat en circulació un full bloc dedicat al Monestir de Santa Maria de Carracedo. Situat al nord-est de la província de Lleó, en el tram del Camí de Santiago que travessa la comarca del Bierzo, fou fundat en 990 per Bermudo II per a recollir i socórrer als monjos que fugien d'Almanzor. En l'actualitat està inclòs en el Pla Regional del Camí de Santiago en la província de Lleó. Avui dia, després de la seva restauració ha recuperat els seus mil anys d'història i ens invita a la seva contemplació.

XXXVI OLIMPIADA DE AJEDREZ

Fecha de emisión: 18 de marzo de 2004.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor: 0,77 €.
 Tirada: 1 millón.

S'ha emès un segell de Correus dedicat a la Olimpíada d'Escacs que es celebrarà a la vila mallorquina de Calvià entre els dies 14 i 31 d'octubre d'aquest any. El segell reproduceix el logotip de la 36ª Olimpíada d'Escacs Calvià 2004, sobre un mapa de situació de la ciutat en l'illa, la mascota de la competició, el *Peonín* i un record a Ruy López de Segura.

PATRIMONIO NACIONAL RELOJES

Fecha de emisión: 31 de marzo de 2004.
 Procedimiento de impresión: Calcografía y offset.
 Tamaño del sello: 28,8 x 49,8 mm.
 Tamaño de la hoja bloque: 105 x 150 mm.
 Valor: 0,27; 0,52; 0,77 y 1,90 €.
 Tirada: 600 mil.

El 31 de març es va emetre un full bloc amb quatre segells de Correus denominat Patrimoni Nacional, que està dedicat a una de les seves més interessants col·leccions, la col·lecció de rellotges, per apropar al públic aquestes magnífiques peces que es conserven en els palaus reials de Patrimoni Nacional. El segell de 0,27 euros reproduceix un rellotge de sobretaula del segle XIX, realitzat en bronze daurat, esfera de porcellana amb la figura de la musa Calíop. Es conserva en el palau de l'Almudaina a Palma de Mallorca. El segell de 0,52 euros reproduceix un rellotge de sobretaula del segle XVIII. Realitzat a París en bronze daurat, és d'estil Lluís XVI. Es conserva al palau reial de La Granja de Sant Ildefons (Segòvia). El segell de 0,77 euros reproduceix el rellotge de sobretaula del segle XIX, en bronze daurat amb una figura femenina que representa l'emperadriu Maria Lluïsa amb un nen als braços. Es conserva al palau reial de la Granja de Sant Ildefons (Segòvia). El segell de 1,90 euros reproduceix un rellotge de sobretaula del segle XVIII d'estil neoclàssic realitzat a París on es veu la figura de Venus rebent a Cupid. Es conserva al palau reial de El Pardo (Madrid).

REFLEXIÓ PER ALS PARES:

DIARI DE TARRAGONA, 5 DE GENER 2001

LA SOCIETAT DE CONSUM HA DESVIRTUAT LA FESTA DELS REIS D'ORIENT? VULL, DÓNA'M, FES...

Article escrit per JOSEP Mª CONTIJOCH CASANOVAS

No hi ha dubte que el segle XX ha destacat en el camp de la tecnologia. És veritat que ha estat un segle de lluminàries en cultura, i no ens referim als alts dignataris de les ciències com ho fou l'altre "siglo de las luces", que formà una casta d'aristòcrates culturals. Es pot dir, doncs, amb certesa que el segle XX ha donat culturalment les classes socials, tot i que també hi ha hagut guerres, fam, camps d'extermini, deflagacions atòmiques, genocidis, violència extrema...

Aparcant ara el Tercer Món, -del Segon no en parla ningú-, el Primer Món ha gaudit d'una bona oportunitat en elevar-se el nivell d'ensenyament i cultura. Davant d'aquesta pantalla on brilla l'optimisme, la societat hauria de ser forçosament més educada, refinada fins i tot, generosa, més emotiva, sentimentalment, emocionada, sensible i, sobretot, projectada al pròxim.

Doncs no, la societat que va construir el món modern, salvant moltes honroses excepcions, és en general exigent, intolerant, maleducada, malparlada, insensible, abrupta. No influiran els poders fàctics valent-se dels mitjans de comunicació, en especial els televisius? No obstant, estem convençuts que l'origen del mal va més enllà: ve de la pròpia família, la qual és responsable de l'educació, i aquesta des de les primeres farinetes. Els pares moderns, fent gala d'una declarada desídia, responsabilitzen els mestres de la mala educació infantil regnant, però majoritàriament l'origen del mal és familiar.

Avui acostumem a donar als fills tot i més del necessari sense inculcar-los el sentit del sacrifici o el de la valoració de l'esforç realitzat. Avancem amb expressions com "que no els falti res", "que no passin els mals tràngols que vam tenir nosaltres", s'educa la generació naixent

sota els manaments dels drets. Qualsevol exigència per estúpida que sigui és reclamada amb prioritat, mente que qualsevol sanció d'adreçament és titllada de trauma.

En l'educació d'avui, els pares passen d'aquells principis que s'inculcaven abans com el "passiu-ho bé" o del "serveixi's primer", "no baixi de la vorera", "seguí a la meva cadira", "vostè primer", i, en canvi, posant a la boca dels infants els imperiosos "vull", "dóna'm", "fes"...

I com a mostra, una carta que ha arribat a les nostres mans dirigida als Reis d'Orient. És d'una nena de tres anys. Diu: "Estimats Reis, sóc la Maria. Vull la Nancy de nòvia. Vull la Steffy de 3 nenes. Vull una filla de la Steffy amb un cotxet". Una carta, com podran observar, rotunda, poc sensible i sembla dirigida a ses Majestats dient-los: ull viu!, no hi ha opcions. Eloqüent. El traç de la lletra no respon a una nena de tres anys, per tant és dels seus pares. Quin exemple en començar la vida! Als tres anys se'ls ensenya l'imperial "vull"...

Ara, pel que sembla, en dirigir-se als Reis ja o cal dir "m'he portat bé durant l'any" o "si podeu, porteu-me...". Més encara, hi ha el record de la carta d'un nen de la generació que anava més lluny: "si us queda res després d'haver repartit als nens pobres, voldria...". Per què aquesta actitud d'ara? És que ara som arrogants!

Bé, poc cal afegir si l'inici de l'ensenyança té aquesta sortida. Si seguim així, quan siguin grans no ens hem d'estranyar que llencin els nadons als contenidors, aviiin a l'altre barri el vellet molest o li donin un sac de garrotades a la parella. Si en un inici domina el "vull", és probable que acabin, i acabem, amb un "res". No seria millor dir, doncs, "què vols", "té", "faré", per començar?

GASTRONOMIA

per Vicent Guimerà Sales

FILET DE PORC AMB BOLETS I FRUITS VERMELLS

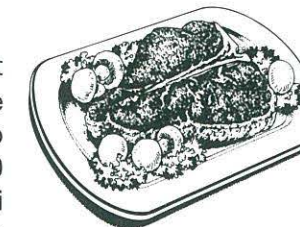
(Per a 2 persones)

INGREDIENTS:

- 1 filet de porc
- Bolets de temporada
- 1 ceba
- 100 gr. fruits vermells
- Caldo fosc
- 1 culleradeta de farina
- Cacau
- 50 gr. de mantega

Elaboració:

Farem un sofregidet de ceba, un polsim de farina i els bolets. Ho deixarem potxar uns 10 minuts, quan estigui agafarem el filet de porc i l'obrirem per a poder farcir-lo. Un cop farcit l'embolicarem amb paper d'alumini i el ficarem a coure al forn a uns 100° C. durant 30 minuts. Per últim el marcarem a la paella i li afegirem els fruits vermells i el fondo fosc. Ho deixarem reduir (sense el filet que anirem racionant), espolvorejarem amb cacau i un poquet de mantega per lligar la salsa.

Racó poètic

A LES PORTES DE L'INFERN

A les portes de l'infern
he posat el meu seient,
no tinc pas ganes d'entrar
però és bo no passar fred.
A més, aquí, els divendres
ja es fa terrabastall,
s'apropen els condemnats
i fan goig tan carregats.
Hi ha homes, senyores,
malfeiners, esguerra-panyes,
amb una fila tan ampla,
tan ordenada i tan gran
que fa molt goig repassar-la
i comentar el que faran.
Passes allí les estones
sense pressa i sense planys,
que per fora fan rialla
i de dintre no en surt cap.
Bé, no en surt cap és mentida,
permeteu-me la maldat,
que de tant en tant en surt
un que banyes porta al cap.
I mirant fa mala cara
i remuga tot cridant
i ensenyant les urpes diu:
Sempre hi ha manca d'espai!
A les portes de l'infern
he passat bones estones
tot i mirant les senyores
i gaudint de fer pecats.

J.J.R.

ANUNCI D'HIVERN

El cel es mostra grisenc
i els camins d'una herba seca;
és l'anunci de l'hivern
que ara ens porta envers la cendra.
El poble es vesteix de fred,
els fumerals singlotegen
i la mainada es reuneix
prop de l'avi, a les tenebres.
Els conta contes de dracs,
de gegants i de princeses
i de tant en tant es para
per a moure els encenalls.
Si remireu a l'envà
quan la flama l'il·lumina
veureu com creix la boirina
entre la por i el somiar.
La nit té un encís nou, nat
d'una fredor solitària;
la muntanya s'ha fet gran
i la vall més rondinaire.
La dolçor d'aquest vell poble
pren un espai indecís,
mentre dorm cansat el pobre
el ric es torna més ric.

J.J.R.

- *ESTUDI
- *REPORTATGE
- *FOTO INDUSTRIAL
- *GRAFISME

ULLDECONA
Major, 60
Tel. 977 72 00 57